



Laidiens: **15.12.2016., Nr. 245**

Oficiālās publikācijas Nr.: **2016/245.21**

Ministru kabineta noteikumi Nr. 790

Rīgā 2016. gada 13. decembrī (prot. Nr. 68 32. §)

Noteikumi par zvejas tiesību izmantošanu privātajos ūdeņos

*Izdoti saskaņā ar Zvejniecības likuma
13. panta otrās daļas 2. punktu*

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka zvejas tiesību izmantošanas kārtību privātajos ūdeņos – ezeros, upēs un ūdenskrātuvēs – vai privātajā īpašumā esošajās attiecīgo ūdenstilpju daļās.
2. Zvejas tiesības privātajos ūdeņos pieder privāto ūdeņu īpašniekam, izņemot ūdeņus, kas minēti Civillikuma II un III pielikumā.
3. Ūdeņi, kuri nav minēti Civillikuma I, II un III pielikumā un kuriem visā platībā vai tās daļā piekļaujas valsts zemes īpašumi, piekrīt valstij attiecīgajam īpašumam piegulošajā daļā vai visā to platībā, un šo ūdeņu tiesiskais valdītājs tam piederošās zvejas tiesības var izmantot, ievērojot šajos noteikumos minētās prasības, kas attiecināmas uz privāto ūdeņu īpašniekiem.
4. Ja privātie ūdeņi, kuros zvejas tiesības nepieder valstij, kā arī šo noteikumu 3. punktā minētie ūdeņi pārvietojas un mainās to krasti, iepriekšējais krastu īpašnieks saglabā zvejas tiesības un jaunais krastu īpašnieks, ievērojot attiecīgo normatīvo aktu prasības, iepriekšējam krastu īpašniekam ļauj izmantot minētās tiesības, kā arī nodrošina nepieciešamo pieeju pie ūdens, ja iepriekšējam krastu īpašniekam viņa īpašumā šādas pieejas vairs nav.
5. Privāto ūdeņu īpašnieks, kam pieder zvejas tiesības, atbilstoši Zvejniecības likuma 7. panta trešajai daļai var tās nodot citām juridiskām un fiziskām personām.
6. Izmantojot zvejas tiesības privātajos ūdeņos, ievēro to normatīvo aktu prasības, kuri nosaka rūpnieciskās zvejas un makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību kārtību, izņemot normatīvajos aktos par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanas kārtību noteiktās prasības, kas attiecas uz ūdenstilpju nomu.
7. Šo noteikumu 6. punktā minēto normatīvo aktu prasības zvejas tiesību izmantošanā privātajos ūdeņos nepiemēro, ja privātais ezers, kurā zvejas tiesības nepieder valstij, atbilstoši Zvejniecības likumam un attiecīgajiem normatīvajiem aktiem ir pielāgots mākslīgai zivju pavairošanai vai tajā nodarbojas ar specializētu zivju audzēšanu.
8. Privātajos ūdeņos, kuros zvejas tiesības nepieder valstij un kuru krastiem pilnībā piekļaujas tikai viena zemes īpašnieka zemes īpašumi, tauvas josla netiek noteikta un ūdeņu īpašnieks pats nosaka piekrastes joslas

izmantošanas prasības rūpnieciskajai zvejai un makšķerēšanai, vēžošanai vai zemūdens medībām. Pārējiem privātajiem ūdeņiem tauvas josla ir četri metri.

9. Privātajos ūdeņos, kas atrodas īpaši aizsargājamās dabas teritorijās, ievēro attiecīgo teritoriju aizsardzību un izmantošanu regulējošo normatīvo aktu prasības.

10. To privāto ezeru krastos, kuros zvejas tiesības nepieder valstij, jābūt zīmei ar norādi, ka ezers ir privātais īpašums.

II. Zvejas limitu un zvejas teritorijas sadale

11. Privātajos ūdeņos, kuros zvejas tiesības nepieder valstij un kuru krastiem pilnībā piekļaujas tikai viena zemes īpašnieka zemes īpašumi, viss attiecīgajiem ūdeņiem noteiktais rūpnieciskās zvejas rīku veids, to skaita vai nozvejas limits (turpmāk – zvejas limits) tiek iedalīts attiecīgo privāto ūdeņu un zvejas tiesību īpašniekam.

12. Privātajā īpašumā esošajās publisko ezeru daļās attiecīgā pašvaldība rezervē privāto ūdeņu īpašniekam (īpašniekiem) zvejas limitu, kas ir proporcionāls attiecīgā īpašnieka privātajā īpašumā esošajai ezera daļai.

13. Publiskajās upēs, kurās zvejas tiesības pieder ne tikai valstij un kurās atļauta rūpnieciskā zveja, un kopīpašuma ūdeņos, kuros zvejas tiesības nepieder valstij, piekrastes zemes īpašnieki savstarpēji vienojas par zvejas limita sadali tā, ka kopējais zvejas limita apjoms nepārsniedz attiecīgajai upei (upes posmam) vai ezeram (ezera daļai) noteikto apjomu.

14. Ja šo noteikumu 13. punktā minēto kopīpašuma ūdeņu platība nav sadalīta starp to īpašniekiem, īpašnieki rakstiski vai mutiski savstarpēji vienojas arī par rūpnieciskās zvejas rīku izvietojanas vietu vai teritoriju sadali.

15. Lai panāktu rakstisku vai mutisku vienošanos par zvejas limitu un rūpnieciskās zvejas rīku izvietojanas vietu vai teritoriju sadali proporcionāli attiecīgā īpašnieka privātajā īpašumā esošajām privāto ūdeņu daļām, šo noteikumu 13. punktā minēto privāto ūdeņu īpašnieki var ņemt vērā piekrastes zemju īpašumiem piegulošo ūdeņu daļu tuvumu krastam, krastam piegulošās ūdenslīnijas garumu, kopējo ūdenstilpes platību, kā arī citus savstarpēji pieņemamus kritērijus.

16. Ja kopīpašuma ūdeņu īpašnieki nepanāk savstarpēju vienošanos, ievērojot šo noteikumu 15. punktā minētos zvejas limitu sadales principus un kritērijus, pēc visu īpašnieku lūguma tie var tikt izskatīti īpašnieku un attiecīgās pašvaldības (pašvaldību) pārstāvju kopīgā sanāksmē. Ja vienošanās šādā sanāksmē netiek panākta, privāttiesības atbilstoši Civillikumam ir aizsargājamās tiesas ceļā.

17. Privāto ūdeņu īpašnieks, kam pieder zvejas tiesības un kas vēlas nodarboties ar rūpniecisko zveju, iesniedz attiecīgajā pašvaldībā iesniegumu par plānoto zvejas darbību un, ja privātie ūdeņi ir kopīpašums, iesniegumam pievieno īpašnieku savstarpējo vienošanos par zvejas limitu sadali kopīpašumā esošajos privātajos ūdeņos. Ja privātajā īpašumā esošās publisko ūdeņu daļas īpašnieks līdz gada sākumam neiesniedz pašvaldībā iesniegumu par rūpnieciskās zvejas tiesību izmantošanu, pašvaldība attiecīgajā gadā ir tiesīga iznomāt zvejas limitu, kas saskaņā ar šo noteikumu 12. punktu ir rezervēts minētajam privāto ūdeņu īpašniekam.

18. Pašvaldība divu nedēļu laikā pēc saņemšanas izskata šo noteikumu 17. punktā minēto iesniegumu un paziņo Valsts vides dienestam (turpmāk – dienests) par privāto ūdeņu īpašniekam (īpašniekiem) noteikto vai pēc privāto ūdeņu īpašnieku vienošanās panākto zvejas limitu sadali.